

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO
U ZAGREBU

Broj: S-DO-1285/17
X SM/MA

Obrazac 3.

FINANCIJSKA AGENCIJA
OIB: 85821130368
Ulica Grada Vukovara 70
(adresa nadležne jedinice)

Nadležni trgovački sud: Trgovački sud u Zagrebu
Poslovni broj spisa: 85. St-1504/17

PRIJAVA TRAŽBINE VJEROVNIKA U PREDSTEČAJNOM POSTUPKU

PODACI O PODNOSITELJU PRIJEDLOGA ZA PRAVNU OSOBU:

Tvrtka ili naziv
REPUBLIKA HRVATSKA, OIB: 52634238587, zastupana po Županijskom državnom
odvjetništvu u Zagrebu
Adresa/sjedište
Zagreb, Savska cesta 41

PODACI O DUŽNIKU:

Ime i prezime/tvrtka ili naziv:
VIADUKT d.d.
OIB: 74794390096
Adresa/sjedište:
Zagreb, Kranjčevićeva 2

PODACI O TRAŽBINI:

Pravna osnova tražbine (npr. Ugovor, odluka suda ili drugog tijela, ako je u tijeku sudski postupak oznaku spisa i naznaku suda kod kojeg se postupak vodi):

- presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu, poslovni broj P-4717/05 od 27. listopada 2015.;
- presuda i rješenje Županijskog suda u Zagrebu, poslovni broj Gž-4/16 od 6. prosinca 2016.;
- revizija tužitelja od 24. siječnja 2017.;
- obračun kamata

Iznos dospjele tražbine: **2.553.264,82 kn**

Glavnica: 2.263.920,00 kn
Kamate: 289.344,82 kn

FINANCIJSKA AGENCIJA
ODJEL PISARNICE - ZAGREB 1

27 -06- 2017

PREDSTEČAJNE NAGODBE
PRIMANJE I OTPREMA POŠTE
KLASA
Drt. Broj

Iznos tražbine koja dospijeva nakon otvaranja predstečajnog postupka: 0,00 kn

Dokaz o postojanju tražbine (npr. račun, izvadak iz poslovnih knjiga)

- presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu, poslovni broj P-4717/05 od 27. listopada 2015.;
- presuda i rješenje Županijskog suda u Zagrebu, poslovni broj GŽ-4/16 od 6. prosinca 2016.;
- revizija tužitelja od 24. siječnja 2017.;
- obračun kamata

Vjerovnik raspolaže ovršnom ispravom DA/NE za iznos _____ kn

Naziv ovršne isprave:

PODACI O RAZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova razlučnog prava

Dio imovine na koje se odnosi razlučno pravo

Iznos tražbine _____ (kn)

Razlučni vjerovnik odriče se prava na odvojeno namirenje ODRIČEM/NE ODRIČEM

Razlučni vjerovnik pristaje da se odgodi namirenje iz predmeta na koji se odnosi njegovo razlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM/NE PRISTAJEM

PODACI O IZLUČNOM PRAVU

Pravna osnova izlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi izlučno pravo

Izlučni vjerovnik pristaje da se izdvoji predmet na koji se odnosi njegovo izlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM/NE PRISTAJEM

Mjesto i datum

Zagreb, 26. lipnja 2017.

Potpis vjerovnika

ZAMJENICA ŽUPANIJSKE
DRŽAVNE ODVJETNICE

Sabina Matijević

OBRAČUN ZATEZNIH KAMATA

DETALJAN OBRAČUN*

Stavka	Napomena	Od	Do	Dana	Stopa	Uplate	Glavnica	Kamata	Ukupno
TROŠAK OVRHE	S dospijećem	27.10.2015	09.06.2017				2.263.920,00		
	teče od :								
KAMATE		28.10.2015	31.12.2015	65	8.14 %		2.263.920,00	32.817,54	
KAMATE		01.01.2016	30.06.2016	182	8.05 %		2.263.920,00	123.442,38	
KAMATE		01.07.2016	31.12.2016	184	7.88 %		2.263.920,00	213.128,25	
KAMATE		01.01.2017	09.06.2017	160	7.68 %		2.263.920,00	289.344,82	
DUGOVANJE	po stavci								2.553.264,82
=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	GLAVNICA	KAMATA	UKUPNO
ZAVRŠNO							2.263.920,00	289.344,82	<u>2.553.264,82</u>
=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====

* obračunato na : www.odvjetnik.me

42
27. 12. 2015.
12396/05

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKI SUD U ZAGREBU
Trg Nikole Šubića Zrinskog 5

OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU		
2 PRIMLJENO		
neposr. poštom	16-12-2016	obično prepor.
u	prim.	pril.
pristojba	kn

OPĆINSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO U ZAGREBU		
2. GRAĐANSKO-UPRAVNI ODJEL		
PRIMLJENO: 27-12-2016		
BROJ:	PRIOLOG:	VRIJEDNOST:

Poslovni broj 14 Gž-4/16-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

I

RJEŠENJE

Županijski sud u Zagrebu kao sud drugog stupnja, u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Sanje Joka Umićević kao predsjednice vijeća, sutkinje izvjestiteljice Sandre Artuković Kunšt i mr. sc. Iris Gović Penić kao članica vijeća, u pravnoj stvari tužiteljice Republike Hrvatske OIB: 52634238587, zastupane po Općinskom državnom odvjetništvu u Zagrebu, Građansko-upravni odjel, protiv tuženika Viadukt d.d. OIB: 74794390096 iz Zagreba, Kranjčevićeva 2, zastupanog po punomoćniku Mirku Batarelu, odvjetniku iz Zagreba, radi isplate, odlučujući o žalbi tužiteljice protiv presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj P-4717/2005-59 od 27. listopada 2015. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 6. prosinca 2016.,

presudio je

Odbija se žalba tužiteljice Republike Hrvatske kao neosnovana i potvrđuje se presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj P-4717/2005-59 od 27. listopada 2015. godine.

riješio je

I Uvažava se žalba tužiteljice Republike Hrvatske kao djelomično osnovana, preinačava se rješenje o naknadi parničnog troška sadržano u stavku II izreke presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj P-4717/2005-59 od 27. listopada 2015. godine u pobijanom dijelu u kojem je prihvaćen zahtjev tuženika za parničnog naknadu troška preko dosuđenog iznosa od 212.156,25 kn i rješava:

Odbija se tuženik Viadukt d.d. sa zahtjevom za naknadu parničnog troška u iznosu od 42.431,25 kn.

II Odbija se tužiteljica Republika Hrvatska sa zahtjevom za naknadu troška sastava žalbe.

III Odbija se tuženik Viadukt d.d. sa zahtjevom za naknadu troška odgovara na žalbu.

Objasnenje

Presudom suda prvog stupnja odbijena je tužiteljica sa tužbenim zahtjevom koji je glasio: "Nalaže se tuženiku da tužitelju isplati iznos od 2.263.920,00 kn zajedno s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, kao i da nadoknadi tužitelju parnični trošak, sve u roku od 15 dana.", kao u stavku I izreke prvostupajnske odluke. U stavku II izreke naloženo je tužiteljici da tuženiku nadoknadi parnični trošak u iznosu 254.587,50 kn.

Protiv ove presude žali se tužiteljica zbog svih žalbenih razloga i predlaže prvostupajnsku presudu preinačiti i tužbeni zahtjev usvojiti uz naknadu parničnog troška tužiteljici, podredno ju ukinuti i predmet vratiti sudu prvog stupnja na ponovno suđenje, uz naknadu troška sastava žalbe.

Tuženik u odgovoru žalbu smatra neosnovanom te predlaže žalbu kao takvu odbiti, uz naknadu troška sastava žalbe.

Žalba je djelomično osnovana.

Presuda suda prvog stupnja ima jasne i dostatne razloge o odlučnim činjenicama koji nisu u proturječnosti s izrekom presude i ne postoje drugi nedostaci zbog kojih pravilnost pobijane odluke ne bi bilo moguće ispitati tako da se u pobijanoj presudi i u postupku koji joj je prethodio ne uočavaju bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. toč. 2., 4., 8., 9, 11, 13 i 14 Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13 i 89/14, dalje ZPP) na koje ovaj sud kao sud drugog stupnja pazi po službenoj dužnosti prema odredbi članka 365. stavak 2 ZPP.

Sud prvoga stupnja ispitao je sve okolnosti bitne za donošenje zakonite i pravilne odluke u ovom predmetu te je na temelju izvedenih dokaza i njihove ocjene a u skladu sa odredbom članka 8. ZPP pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje.

Predmet spora je zahtjev tužiteljice da joj tuženik isplati naknadu za bespravno eksploatirani tehničko-građevni kamen u eksploatacijskom polju Ivanec – Zaprešić u razdoblju od 1. travnja do 31. prosinca 2004. godine u iznosu od 2.263.920,00 kn, za koji zahtjev je sud prvog stupnja utvrdio da nije osnovan jer je tuženik za navedenu eksploataciju posjedovao valjani i važeći upravni akt odnosno Odobrenje za izvođenje rudarskih radova u eksploatacijskom polju, izdano po nadležnom Uredu za gospodarstvo Zagrebačke županije Klasa:UP/I-310-17/00-01/12 Urbroj:238-01-00-10 od 09.08.2000. godine.

Tužiteljica svojim konačno postavljenim tužbenim zahtjevom iz podneska od 27. kolovoza 2012. godine potražuje naknadu štete nastale u vidu umanjenja imovine tužiteljice kao vlasnice rudnog blaga, temeljem odredbe članka 154. stavak 1 Zakona o obveznim odnosima.

Za razliku od žalbenih navoda tužiteljice, sud prvog stupnja je pravilno utvrdio bitnu činjenicu da u radnji tuženika odnosno eksploataciji kamena u eksploatacijskom polju Ivanec

– Zaprešić u razdoblju od 1. travnja do 31. prosinca 2004. godine ne postoji protupravnost pa tako ni protupravno stečena imovinska korist koju bi tuženik bio dužan nadoknaditi tužiteljici a time niti odgovornost po odredbi članka 154. stavak 1 Zakona o obveznim odnosima ("Službeni list SFRJ" br. 29/78, 39/78, 46/85, 57/89 i "Narodne novine" br. 53/91, 73/91, 111/93, 3/94, 7/96, 91/96, 112/99. i 88/01, dalje ZOO), o čemu je da o odgovarajuće razloge utemeljene na rezultatima dokaznog postupka. Stoga tužiteljica u žalbi neosnovano tvrdi da je izostala pravna ocjena spora te da materijalno pravne odredbe nisu navedene tako da se otklanjaju neosnovane žalbene tvrdnje tužiteljice o ostvarenju bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2, točka 11 ZPP i iz članka 354. stavak 1. u vezi članak 8. i članka 338. stavak 4 ZPP.

Suprotno žalbenim navodima tužiteljice, nije ostvarena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 1 u vezi članka 8., članka 338. stavak 4 i članka 343. stavka 3 odnosno iz članka 354. stavak 2, točka 11 ZPP time što je sud prvog stupnja stavio izvan snage rješenje o provođenju dokaza vještačenjem radi utvrđivanja točne količine eksploatirane mineralne sirovine već je ista odluka pravilna u smislu odredbi članka 311. stavak 4 i članka 220. stavak 1 i 2 ZPP.

Ujedno se u žalbi tužiteljice neutemeljeno tvrdi da je izostala ocjena dokaza odnosno da je sadržaj nalaza, mišljenja i očitovanja vještaka samo paušalno prenesen u sadržaj presude. Sud prvog stupnja je ne samo iz nalaza i mišljenja vještaka već i uvidom u odlučnu dokumentaciju odnosno u Zapisnik o obavljenom inspekcijskom nadzoru s priloženom dokumentacijom, zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka, rješenje Ureda za gospodarstvo Zagrebačke županije Klasa:UP/I-310-17/00-01/12 Urbroj:238-01-00-10 od 09.08.2000., provjereni Glavni rudarski projekt eksploatacije dolomita u kamenolomu Ivanec, dopunski rudarski projekt eksploatacije kamenoloma Ivanec u svrhu sanacije, provjereni Dopunski rudarski projekt eksploatacije tehničkog-građevnog kamena u svrhu sanacije sjeverne strane eksploatacijskog polja Ivanec, situacijske karte eksploatacijskog polja tehničko-građevnog kamena Ivanec sa stanjem rudarskih radova na dan 31.12.2003., 31.12.2004. i 31.12.2005. godine, utvrdio bitnu činjenicu da u navedenoj eksploataciji od strane tuženika ne postoji protupravnost i o tome dao odgovarajuće razloge koje prihvaća i ovaj sud.

Tužiteljičino utemeljenje predmetnog zahtjeva na sadržaju zapisnika rudarskog inspektora prema kojem je utvrđeno da je tuženikovo odobrenje za izvođenje rudarskih radova isteklo protekom roka važenja tog rješenja od 8 godina a riječ je o rješenju Gradskog ureda za gospodarstvo Grada Zagreba Klasa:UP/I-310-17/95-01/17 Urbroj:251-04-03-96-17 od 29.03.1996. godine, je suprotno rezultatima pravilno provedenog dokaznog postupka pred sudom prvog stupnja. Tužiteljičine tvrdnje da je tuženik u vrijeme obavljanja predmetne eksploatacije posjedovao rudarsku koncesiju za izvođenje rudarskih radova na eksploatacijskom polju Ivanec Zaprešić za eksploataciju mineralne sirovine isključivo na sjevernoj strani predmetnog eksploatacijskog polja, a koja je određena u granicama otkopavanja prema Dopunskom rudarskom projektu eksploatacije tehničko-građevnog kamena u svrhu sanacije sjeverne strane eksploatacijskog polja Ivanec Zaprešić, dok su radovi na eksploataciji mineralne sirovine obavljani izvan granica otkopavanja po ovom dopunskom rudarskom projektu, otklonjene su temeljem prihvaćenog očitovanja vještaka na ročištu od 19. rujna 2012. godine ukazivanjem na točku 2. rješenja Ureda za gospodarstvo Zagrebačke županije Klasa:UP/I-310-17/00-01/12 Urbroj:238-01-00-10 od 9. kolovoza 2000. godine. U navedenoj točki odobreno je izvođenje rudarskih radova i prema dopunskom rudarskom projektu iz 1996. godine a koji obuhvaća i za tužiteljicu sporno područje. Sud prvog stupnja je

vrednovao nalaz, mišljenje i očitovanje vještaka koji su obrazloženi te sukladni pravilima struke i spisu priloženoj dokumentaciji a posebno je cijenio i sadržaj navedenog rješenja Ureda za gospodarstvo od 9. kolovoza 2000. godine tako da se u žalbi netočno tvrdi da je izostala ocjena ovog dokaza. Stoga su neosnovane žalbene tvrdnje tužiteljice o izostanku valjane ocjene dokaza i o paušalnoj ocjeni rezultata vještačenja te o bitnoj povredi odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2, točka 11 ZPP.

Pravilno utvrđenje odlučne činjenice postojanja valjanog i važećeg odobrenja za izvođenje rudarskih radova na eksploatacijskom polju Ivanec Zaprešić tužiteljica nastoji dovesti u sumnju isticanjem činjenice da je tuženik podnio zahtjev za produljenje valjanosti rudarske koncesije 2004. godine i iznošenjem zaključka da je tuženik stoga bio svjestan da temeljem rješenja Ureda državne uprave Zagrebačke županije od 9. kolovoza 2000. godine nije ovlašten vršiti eksploataciju na južnoj već samo na sjevernoj strani eksploatacijskog polja. Ovaj zaključak tužiteljice valja otkloniti kao neutemeljen i suprotan sadržaju ovlaštenja iz točke 2. rješenja Ureda za gospodarstvo Zagrebačke županije Klasa:UP/I-310-17/00-01/12 Urbroj:238-01-00-10 od 9. kolovoza 2000. godine.

Tužiteljica u žalbi tumači sadržaj točke 2. rješenja Ureda za gospodarstvo Zagrebačke županije Klasa:UP/I-310-17/00-01/12 Urbroj:238-01-00-10 od 9. kolovoza 2000. godine kao šire, okvirno određenje kojim je dozvoljeno izvođenje radova na sjevernoj strani eksploatacijskog polja. Naime, navedenom točkom je odobreno izvođenje radova i prema provjerenom Dopunskom rudarskom projektu eksploatacije tehničko-građevnog kamena u svrhu sanacije sjeverne strane eksploatacijskog polja Ivanec Zaprešić izrađenog od strane Rudrad d.o.o. Zagreb 1996. godine. Iako je u naslovu projekta navedeno „u svrhu sanacije sjeverne strane“, točkom 4. projektnog zadatka zadano je projektirati „završne elemente kopa cijelog kamenoloma“ te prema takvom projektnom zadatku obuhvat projekta zahvaća i sjevernu i južnu stranu eksploatacijskog polja. Dopunski rudarski projekt eksploatacije tehničko-građevnog kamena u svrhu sanacije sjeverne strane eksploatacijskog polja Ivanec Zaprešić izrađen je temeljem Eleborata o rezervama kojim su obračunate i utvrđene rezerve tehničko-građevnog kamena unutar eksploatacijskog polja Ivanec Zaprešić. Tada su rezerve potvrđene unutar cijelog eksploatacijskog polja te su u slijedu sa tehničkom dokumentacijom koja je nakon toga izrađena obuhvaćene kompletne rezerve u eksploatacijskom polju i projektnim rješenjem je povezana eksploatacija u sjevernom i južnom dijelu eksploatacijskog polja Ivanec u tehnološkom i prostornom smislu, a što je sud prvog stupnja pravilno utvrdio iz sadržaja nalaza, mišljenja i iskaza vještaka. Iako je ustrajala na svojim primjedbama na nalaz vještaka, tužiteljica nije predlagala daljnje dokaze za njihovu osnovanost, dok je sud prvog stupnja primjenom odredbe članka 220. stavak 1 i 2 ZPP pravilno otklonio provođenje dokaza vještačenjem radi utvrđivanja točne količine eksploatairane mineralne sirovine, jer iz utvrđenih činjenica proizlazi nedostatak zakonskih pretpostavki za osnovnost tužbenog zahtjeva.

Slijedom navedenog, nije ostvaren žalbeni razlog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja iz članka 355. ZPP. Pravilno utvrđeno činjenično stanje ukazuje da nisu ostvaren pretpostavke za traženu naknadu štete propisane mjerodavnom odredbom članka 154. stavak 1 ZOO tako da je sud prvog stupnja na odgovarajući način primijenio materijalno pravo iz članka 154. stavak 1 ZOO kada je odbio tužiteljin zahtjev za naknadu štete te u tom smislu nije ostvaren ni žalbeni razlog pogrešne primjene materijalnog prava u odluci o glavnoj stvari.

Žalbeni razlog pogrešne primjene materijalnog prava ostvaren je u dijelu odluke o naknadi parničnog troška, o kojoj je sud prvog stupnja pravilno odlučio temeljem odredbe članka 154. stavak 1 i članka 155. stavak 1 ZPP, ali je pri odmjeravanju visine naknade za pristup tuženika na ročišta od 5. svibnja 2008, 3. svibnja 2012. i 2. listopada 2014. godine pogrešno primijenio Tarifu o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" br. 142/2012, 103/2014, 118/2014 i 107/2015, dalje Tarifa) na koju upućuje odredba članka 155. stavak 2 ZPP. Osnovano tužiteljica u žalbi ukazuje da se na ovim ročištima nije raspravljalo o glavnoj stvari već o procesnim pitanjima tako da je nepravilno odmjeravanje naknade za pristup na ročišta od 5. svibnja 2008, 3. svibnja 2012. i 2. listopada 2014. godine po Tbr. 9, točka 1 u visini vrijednosti spora po tbr. 7, točka 1 Tarife odnosno u vrijednosti od po 2263 boda, već je istu naknadu valjalo odmjeriti tbr. 9, točka 2, u 50% vrijednosti odnosno po 1131,5 bodova. Time ukupna naknada parničnog troška tuženika ne iznosi 20367 bodova već 16972,5 bodova.

Ostale žalbene tvrdnje o pogrešnom obračunu naknade troška za sastav podnesaka od 10. prosinca 2012. i 12. rujna 2013. godine nisu osnovane jer je naknada utemeljena na pravilnoj primjeni Tbr. 8, točka 1 Tarife s obzirom na sadržaj ovih podnesaka, a u odnosu na primjenu stope poreza na dodanu vrijednost valja ukazati da je temeljem Tbr. 42. Tarife primijenjena stopa važeća u trenutku obračuna ukupne vrijednosti pružene usluge zastupanja tuženika u predmetnom sporu odnosno stopa važeća na dan donošenja odluke o naknadi troška 27. listopada 2015, od 25%.

Uvećanjem navedene naknade od 16972,5 bodova po Tbr. 50. ista iznosi 169.725,00 kn a uz uvećanje po Tbr. 42. za PDV od 25% sveukupno iznosi 212.156,25 kn.

Slijedom navedenog valjalo je preinačiti odluku o naknadi parničnog troška tuženiku i u prekomjernom dijelu iznad utvrđenih 212.156,25 kn preinačiti rješenje o naknadi parničnog troška sadržano u stavku II izreke prvostupanjske odluke za iznos od 42.431,25 kn. Primjenom odredbe članka 380. točka 3 u vezi članka 155. stavak 2 ZPP odlučeno je kao u stavku I izreke rješenja.

U stavku II izreke rješenja odbijena je tužiteljica sa zahtjevom za naknadu troška sastava žalbe s obzirom da djelomičan uspjeh u odnosu na sporedno traženje zbog kojeg nisu nastali posebni troškovi ne opravdava traženu naknadu, primjenom članka 166. stavak 2 u vezi članka 154. stavak 3 ZPP.

Primjenom članka 166. stavak 2 u vezi članka 155. stavak 1 tuženiku ne pripada naknada troška odgovora na žalbu, o kojem zahtjevu je odlučeno kao u stavku III izreke rješenja.

U Zagrebu 6. prosinca 2016.

Predsjednica vijeća:
Sanja Joka Umićević, v.r.

Za točnost i pravku ovlaštenu službenik:
Marija Roginek

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO
U ZAGREBU
Građansko-upravni odjel

Broj: XIII P-DO-396/05
Zagreb, 10. studenog 2015.
MB/MB

J-1. d.p.
1. evident.
podnesena žalba
III. p.o. kd
10.11.2015
10.11.2015

Na poslovni broj: P-4717/05

OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84
10 000 ZAGREB

PRAVNA STVAR

TUŽITELJICA: REPUBLIKA HRVATSKA, zastupana po Općinskom državnom odvjetništvu u Zagrebu, Građansko-upravni odjel, OIB: 52634238587

TUŽENIK: VIADUKT d.d. Zagreb, Kranjčevićeva 2, OIB: 74794390096

RADI: isplate

ŽALBA TUŽITELJICE

protiv presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj P-4717/05 od 27. listopada 2015. godine *W*

Tužiteljica je dana 27. listopada 2015. godine zaprimila presudu Naslovnog suda poslovnim brojem P-4717/05 donesenu dana 27. listopada 2015. godine te protiv te presude podnosi žalbu iz svih žalbenih razloga sukladno odredbi čl. 353. Zakona o parničnom postupku («Narodne novine» broj 26/91, 34/91, 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 84/08, 57/11, 148/11, 25/13 i 89/14; u daljnjem tekstu: ZPP) te predlaže istu preinačiti i tužbeni zahtjev usvojiti uz nadoknadu troška parničnog postupka tužiteljici odnosno podredno presudu ukinuti i predmet vratiti sudu prvog stupnja na ponovno suđenje.

11-11-2015

Tužiteljica žalbu podnosi zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno odnosno nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava.

Sud je počinio bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 1. ZPP-a jer u toku postupka nije primijenio odnosno nepravilno je primijenio pojedine odredbe ZPP-a, što je bilo od utjecaja na donošenje zakonite i pravilne presude, kao i iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP-a jer je izreka presude nerazumljiva, proturječi sama sebi i razlozima presuda te o odlučnim činjenicama nema razloga odnosno isti su nejasni i proturječni.

U obrazloženju pobijane presude sud izrijekom navodi koje je sve dokaze u dokaznom postupku proveo da bi potom prilikom donošenja odluke o osnovanosti tužbenog zahtjeva primijenio samo saznanja stečena temeljem nalaza i mišljenja vještaka, dok je ocjena ostalih dokaza za koje sud navodi da ih je proveo, u potpunosti izostala. Nadalje i dokazna ocjena nalaza i mišljenja vještaka, kao dokaza na kojemu se u potpunosti zasniva odluka u ovoj pravnoj stvari, sastoji se u tome da je sadržaj nalaza i mišljenja odnosno očitovanja stalnog sudskog vještaka na istaknute prigovore u cijelosti prenesen u sadržaj presude pri čemu je izostala ocjena tog, za sud, ključnog dokaza, na način da je jasno navedeno koja je od spornih činjenica temeljem nalaza i mišljenja nedvojbeno utvrđena i na koji način. Upravo suprotno, sud je u razlozima samo paušalno naveo kako je nalaz i mišljenje u cijelosti prihvatio kao sastavljen na temelju pravila struke i spisu priložene dokumentacije.

Ovakvim je postupanjem počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP-a jer presuda nema razloga odnosno u presudi nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama, kao i povreda iz čl. 354. st. 1. ZPP-a u vezi s čl. 8. ZPP-a te čl. 338. St. 4. ZPP-a jer je izostala ocjena dokaza i to kako nalaza i mišljenja vještaka, tako i ostalih dokaza za koje sud navodi da ih je u dokaznom postupku proveo, iako je u razlozima presude ocjena provedenih dokaza izostala.

Nadalje u razlozima pobijane presude ne navodi se niti koja je odredba materijalnog prava primijenjena na utvrđeno činjenično stanje prilikom odlučivanja o osnovanosti tužbenog zahtjeva. Neovisno o tome što je u ovome predmetu za utvrđenje spornih činjenica bilo nužno koristiti stručno znanje vještaka konačnu odluku o osnovanosti tužbenog zahtjeva sud je mogao donijeti tek nakon što je temeljem u postupku provedenih i u presudi ocijenjenih dokaza u potpunosti utvrdio činjenično stanje te na isti potom primijenio normu materijalnog prava kojom je predmetno pravno pitanje regulirano. Obzirom da se razlozi presude svode na iznošenje mišljenja vještaka te da je izostala pravna ocjena spora, jer sud protivno odredbi čl. 338. st. 4. ZPP-a nije u obrazloženju presude posebno naveo koje je odredbe materijalnog prava primijenio to je navedenim postupanjem počinjena bitna povreda iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP-a jer presuda ima nedostatke zbog kojih se ne može ispitati odnosno iz čl. 354. st. 1. u vezi s čl. 8. i čl. 338. st. 4. ZPP-a.

Nadalje bitna povreda odredaba postupka počinjena je i tijekom donošenja odluke o prijedlogu tužiteljice za provođenjem novog vještačenja. Sud je naime prijedlog tužiteljice za provođenjem dokaza novim vještačenjem rješenjem od 02. listopada 2014. godine prihvatio da bi potom rješenjem od 10. rujna 2015. godine navedeno rješenje stavio izvan snage. Obzirom da Zakon o parničnom postupku ne poznaje institut stavljanja rješenja izvan snage, to je donošenjem spornog rješenja počinjena bitna povreda odredaba postupka. Da je prilikom donošenja sporne odluke došlo do povrede odredaba postupka razvidno je i iz podneska tuženika kojega je tužiteljica zaprimila 30. siječnja 2015. godine, a u kojemu tuženik navodi da je uvidom u sudski spis utvrdio kako je stalni sudski vještak Goran Mazija na ime troška predujma za vještačenje zatražio uplatu iznosa od 13.000,00 kn. Iz navedenog proizlazi da je sud započeo parničnu radnju

provođenja ovog dokaza jer je očito obavio konzultacije s određenim vještakom koji je, nakon što je očito upoznat s predmetom spora, odredio i iznos predujma, međutim sud tužiteljicu nije nikada na platež predujma pozvao, Tužiteljica napominje i da je nakon primitka navedenog podneska tuženika izvršila uvid u sudski spis te da u istome nije pronašla podatak o tome da bi izabrani vještak zatražio uplatu predujma pa nije jasno na koji je način tuženik utvrdio visinu iznosa predujma koliko u samome spisu o tome nema traga.

Ovakvim je postupanjem počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 1. ZPP-a u vezi s čl. 8., čl. 338. st. 4. i čl. 343. st. 3. ZPP-a odnosno apsolutno bitna povreda odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP-a.

Tužiteljica žalbu podnosi i zbog nepotpuno odnosno pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja. Naime, odluka o osnovanosti tužbenog zahtjeva se zasniva na utvrđenju da je akt temeljem kojega je tuženik bio ovlašten vršiti eksploataciju mineralnih sirovina u utuženom razdoblju Rješenje Ureda za gospodarstvo Zagrebačke županije od 09. kolovoza 2000. godine. Iako navedeno rješenje očito smatra osnovom temeljem kojega je tuženikovo postupanje utvrdio na zakonu utemeljenim i tužbeni zahtjev u ovome predmetu odbio sud međutim nije izvršio uvid u isto odnosno nije u razlozima iznio ocjenu ovog ključnog dokaza. Nije stoga jasno kako sud cijeni činjenicu da je u dijelu pod toč. 3. Rješenja određeno da je tuženik dužan poštivati odredbe Ugovora o koncesiji za izvođenje rudarskih radova sklopljenog s Gradskim uredom za gospodarstvo grada Zagreba dana 29. ožujka 1996. godine na vrijeme od 8 godina. Temeljem sklopljenog Ugovora je navedeni Gradski ured tuženiku izdao odobrenje za izvođenje radova na južnom dijelu eksploatacijskog polja. Upravo je inspekcijskim nadzorom Državnog inspektorata Republike Hrvatske od dana 09. ožujka 2005. godine utvrđeno da tuženik rudarske radove izvodi iako je rok od osam godina protekao, a iz kojeg je razloga i podnesena tužba u ovome predmetu. Rudarska koncesija za izvođenje rudarskih radova na južnoj strani eksploatacijskog polja tuženiku je produljena nakon što je isti 12. ožujka 2004. godine podnio zahtjev za produljenje valjanosti i to dana 25. studenog 2005. godine rješenjem Ureda državne uprave u Zagrebačkoj županiji Klasa:UP/I-310-17/04-01/6. Tuženik je, međutim tijekom cijele 2004. godine, iako mu je koncesija istekla, nastavio s eksploatacijom na južnoj strani eksploatacijskog polja, nadajući se da će ista biti produžena

Upravo činjenica da je tuženik 2004. godine podnio zahtjev za produljenje valjanosti rudarske koncesije za izvođenje radova na južnoj strani eksploatacijskog polja ukazuje na činjenicu da je isti bio svjestan da temeljem Rješenja Ureda državne uprave Zagrebačke županije, od 09. kolovoza 2000. godine nije ovlašten vršiti eksploataciju na južnoj već samo na sjevernoj strani eksploatacijskog polja.

Naime, ukoliko je kao nedvojbena utvrđena činjenica da je spornim rješenjem Ureda za gospodarstvo Zagrebačke županije tuženiku dana koncesija za eksploataciju kako sjeverne, tako i južne strane eksploatacijskog polja tada nije jasno niti iz kojeg razloga je u rješenju uopće navedeno da se isto odnosi na odobrenje za izvođenje radova na sjevernoj strani eksploatacijskog polja. Ukoliko isto odobrenje obuhvaća radove i na južnoj strani eksploatacijskog polja postavlja se pitanje iz kojeg razloga to tada u navedenom rješenju pod toč. 1. nije navedeno. Činjenica da je u dijelu pod toč. 2. navedeno da se izvođenje radova odobrava prema Glavnom i Dopunskim rudarskim projektima predstavlja samo šire, okvirno određenje temeljem kojega je dozvoljeno izvođenje radova na sjevernoj strani eksploatacijskog polja. Sva odobrenja odnosno koncesije izdane tuženiku vezano uz eksploataciju predmetnog eksploatacijskog polja odobrena su upravo prema provjerenom Glavnom odnosno Dopunskom rudarskom projektu eksploatacije kamenoloma „Ivanec“ Zaprešić. Da je tome tako bio je svjestan i tuženik koji je za eksploataciju južnog dijela predmetnog eksploatacijskog polja ishodio koncesiju međutim koju tijekom većeg dijela 2004. godine, te dijela 2005. godine nije imao, ali je s eksploatacijom svejedno nastavio.

Obzirom da je ocjena ovog dokaza odnosno Rješenja Ureda državne uprave Zagrebačke županije od 09. kolovoza 2000. godine od strane suda izostala to nije moguće niti raspravljati o utemeljenosti stava vještaka kako je navedenim Rješenjem dano odobrenje i za izvođenje radova na južnog strani eksploatacijskog polja. Navedenim je postupanjem počinjena bitna povreda odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. toč.11. ZPP-a jer o odlučnim činjenicama postoji proturječnost između onoga što se u razlozima presude navodi o sadržaju isprava i samih tih ispava.

Slijedom navedenog, razvidno je da je sud u postupku nepotpuno odnosno pogrešno utvrdio činjenično stanje te je na tako nepotpuno utvrđeno činjenično stanje pogrešno primijenio materijalno pravo. Temeljem uvida u svu dokumentaciju priležuću spisu moguće je utvrditi da su se u postupanju tuženika stekli svi uvjeti da se njegovo postupanje ocjeni kao protupravna eksploatacija obzirom da je ista vršena bez valjane dokumentacije jer je u trenutku eksploatacije tuženik raspolagao koncesijom samo za dio, ali ne i za cijelo eksploatacijsko polje.

Tužitelj osporava i odluku o trošku parničnog postupka kao u cijelosti neosnovanu obzirom da tužitelj smatra kako je tužbeni zahtjev valjalo usvojiti. Također osporava visinu dosuđenih troškova sukladno odredbi čl. 155. ZPP-a jer smatra da je trošak odmjeren u previsokom iznosu.

To se prvenstveno odnosi na trošak zastupanja tuženika na ročištu održanom dana 05. svibnja 2008. godine a koji je sud tuženiku priznao u punom iznosu sukladno Tbr. 9. toč.1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (dalje: Tarifa). Naime na ovom se ročištu raspravljalo samo o procesnim pitanjima odnosno određeno je provođenje dokaza vještačenjem te stoga nije bilo osnova za dosuđivanje troška po Tbr.9. toč. 1. već eventualno prema Tbr. 9 toč.2 Tarife. Jednako tako i na ročištu održanom dana 03. svibnja 2012. godine određeno je da će se izvesti dokaz saslušanjem stalnog sudskog vještaka. Radi se o procesnom pitanju o kojemu je raspravljano na ukupnom trajanju ročišta od tri minute te stoga nije bilo osnova za dosuđivanje troška zastupanja po Tbr. 9. toč.1. već eventualno prema Tbr.9. toč.2. Tarife. Nadalje i na ročištu održanom dana 02. listopada 2014. godine određeno je provođenje dokaza vještačenjem pri čemu je naknadno to rješenje stavljeno izvan snage te stoga nikako nema osnova za dosuđivanje troška u punom iznosu prema Tarifi već prema Tbr. 9. Toč. 2. Tarife jer se radi o procesnom pitanju. Nadalje je i trošak za sastavljanje podnesaka od 10. prosinca 2012. godine i 12. rujna 2013. godine određen u previsokom iznosu jer se ne radi o podnescima koji su bili nužni za vođenje postupka sukladno Tbr. 8. Toč. 1. Tarife, već eventualno o podnescima iz Tbr. 8. Toč. 3. Tarife. Nadalje tužiteljica osporava odluku o trošku postupka u dijelu u kojemu je tuženiku sukladno Tbr. 42. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika za sve radnje u postupku priznat porez na dodanu vrijednost po stopi od 25 %. Naime, troškovi za pojedine dosuđene radnje nastali u vrijeme primjene različitih stopa poreza na dodanu vrijednost. Tužiteljica stoga smatra da je sud trebao primjenjivati stopu koja je bila na snazi u vrijeme poduzimanja pojedinih parničnih radnji. Naime, kako je punomoćnik koji je odvjetnik na računima koje je stranci za poduzimanje pojedinih radnji izdavao bio dužan obračunati stopu važeću u vrijeme izdavanja računa tako je i sud prilikom dosuđivanja parničnog troška bio dužan voditi računa o važećoj stopi u trenutku poduzimanja pojedine radnje.

Slijedom navedenog, obzirom da iz u postupku provedenih dokaza proizlazi da je tuženik u razdoblju od 01. travnja 2004. godine do 28. veljače 2005. godine vršio protupravnu eksploataciju mineralnih sirovina čime je očito postupio protivno odredbama Zakona o rudarstvu, to stoga tužiteljica

p r e d l a ž e

da Županijski sud u Zagrebu presudu Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj P-4717/05 od 27. listopada 2015. godine preinači i tužbeni zahtjev prihvati uz nadoknadu troška parničnog postupka tužitelju odnosno podredno da pobijanu presudu ukine i predmet vrati sudu prvog stupnja na ponovno suđenje.

ZAMJENICA OPĆINSKE DRŽAVNE
ODVJETNICE

Marijana Bertović Đurović

Trošak sastava žalbe: 28.287,50 kn

VIADUKT

Graditeljsko dioničko društvo
10000 Zagreb, Kranjčevićeva 2

20

P-DO-396/05

OPĆINSKI SUD U ZAGREBU
2 PRIMLJENO
neposr. 15-06-2005 obično
poštom prepis.
u prim. pril.
pristojba kn

10000 ZAGREB, Kranjčevićeva 2
Pošt. pretinac: 907
Telefon: ..385 (0)1 30 32 700
Telefax: ..385 (0)1 30 32 700
Telegram: VIADUKT - Zagreb
Matični broj: 327924

OPĆINSKI SUD U ZAGREBU ODVJETNIŠTVO		
07-07-2005		
BROJ:	PRILOG:	VRIJEDNOST:

OPĆINSKI SUD
U ZAGREBU

Zagreb, 13. 6. 2005.
Naš broj 3422/05-4149
Naš znak
Vaš broj P-4717/05
Vaš znak

TUŽITELJ: REPUBLIKA HRVATSKA, zastupana po Općinskom državnom
odvjetništvu u Zagrebu, Građansko – upravni odjel

TUŽENIK: VIADUKT d.d. Zagreb, Kranjčevićeva 2.

ODGOVOR NA TUŽBU

Tuženik daje slijedeći odgovor na tužbu.

Tuženik poriče da je protupravno stekao imovinsku korist, ostvarenu eksploatacijom mineralnih sirovina u eksploatacijskom polju kamenoloma « Ivanec – Zaprešić ».

Tuženik je vršio eksploataciju mineralnih sirovina na temelju Rješenja Zagrebačke županije, Ureda za gospodarstvo broj Klasa : UP / I – 310 – 17 / 00-01 / 12 od 9.8.2000. godine, kojim se tuženiku odobrava izvođenje rudarskih radova u eksploatacionom polju « IVANEC ».

Pod točkom 1. rješenja odobrava se eksploatacija na sjevernoj strani polja.

Pod točkom 2. rješenja odobrava se eksploatacija na cijelom eksploatacionom polju, sukladno: Glavnom rudarskom projektu eksploatacije dolomita na kamenolomu « Ivanec », izrađenom od strane Rudarsko – geološko- naftnog fakulteta iz Zagreba, Dopunskom rudarskom projektu u svrhu sanacije, izrađenom od strane više geotehničke škole iz Varaždina i Dopunskom rudarskom projektu izrađenom od strane RUDRAD d.o.o. iz Zagreba.

S obzirom da je navedenim projektima projektirana eksploatacija mineralne sirovine na cijelom eksploatacionom polju » Ivanec « slijedi da je istima odobreno i izvođenje rudarskih radova.

Naime, Dopunskim rudarskim projektom više geotehničke škole iz Varaždina, projektirana je eksploatacija mineralne sirovine uz južnu stranu eksploatacionog polja « Ivanec » (brijeg « Srednjak »).

Dopunskim rudarskim projektom (RUDRAD d.o.o.) projektirane su završne etaže uz južnu stranu eksploatacionog polja .

Uprava društva:
Dr. Đuro Dekanović - predsjednik
Ivan Berket - zamjenik predsjednika
Damir Kezele - član
Predsjednik Nadzornog odbora:
mr. Zlatko Šavur

Poslovna banka:
PRIVREDNA BANKA ZAGREB d.d. Zagreb
Račun:
PRIVREDNA BANKA ZAGREB d.d. Zagreb
2340009-1100013068

Podaci o Društvu:
Upisano u registar Trgovačkog suda u Zagrebu 080030416
Temeljni kapital: 103.746.000,00 KN u cijelosti uplaćen
Ukupni broj izdanih dionica: 345.820
Redovite dionice nominalne vrijednosti: 300,00 KN

Dokaz: kopija cit. rješenja u prilogu i vještačenje na okolnosti da se utvrdi da je navedenim projektima projektirana eksploatacija na cijelom eksploatacionom polju « Ivanec »

Iz priloženog proizlazi da je tuženik vršio eksploataciju mineralnih sirovina, temeljem navedenog rješenja koje je donijeto sukladno Zakonu o rudarstvu (NN/35/95).

Dakle, tuženik je zakonito vršio eksploataciju mineralnih sirovina u eksploatacionom polju kamenoloma « Ivanec », pa sukladno tome nije stekao nikakvu protupravnu imovinsku korist.

Opreza radi, tuženik osporava visinu tužbenog zahtjeva, smatra da je previsoko, i nerealan postavljen.

Obzirom na sve navedeno i dostavljene dokaze, tuženik predlaže da sud odbije tužitelja sa tužbom kao neosnovanom i obveže ga na naknadu troškova ovog podneska.

Predsjednik Uprave
dr. Đuro Dekanović dipl.ing. građ

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO
U ZAGREBU

Građansko upravni odjel
ZAGREB, Trg bana J. Jelačića 6

Broj: XIII-P-DO-396/05 JB/VV
Zagreb, 18. svibnja 2005.

OPĆINSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

TUŽITELJ: REPUBLIKA HRVATSKA, zastupana po Općinskom državnom
odvjetništvu u Zagrebu, Građansko-upravni odjel

TUŽENIK: «VIADUKT» d.d. Zagreb, Kranjčevićeva 2

T U Ž B A

V.p.s. 2.263.920,00 kn

radi stjecanja bez osnove

I Tijekom inspekcijskog nadzora nad poslovanjem trgovačkog društva «Viadukt» d.d. radi eksploatacije mineralnih sirovina u eksploatacijskom polju «Ivanec-Zaprešić» u južnom dijelu (Srednjak) između karakterističnih profila XI i XII, utvrđena je protupravno stečena imovinska korist ostvarena eksploatacijom mineralnih sirovina bez rudarske koncesije za izvođenje rudarskih radova potrebne temeljem Zakona o rudarstvu (NN br. 35/95). Utvrđena je protupravno stečena imovinska korist ostvarena dobivenim i prodanim količinama kako slijedi:

75.464 m² mineralne sirovine u sraslom stanju tehnički građevinski kamen u eksploatacijskom polju «Ivanec-Zaprešić»

DOKAZ: 1. Zapisnik o obavljenom inspekcijskom nadzoru
od 09. 03. 2005. godine
2. Zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka

2005

II Iskopana mineralna sirovina vlasništvo je Republike Hrvatske.

Cijena nelegalnom eksploatacijom izvadene mineralne sirovine tehničkog građevnog kamena utvrđena je temeljem spisa Ministarstva gospodarstva rada i poduzetništva KLASA: 310-01/04-03/85; Ur.broj: 526-04-04-02 od 30. kolovoza 2004. godine, upućenog Vladi RH prema zaključku Povjerenstva za imovinu Vlade RH KLASA: 940-06/04-10/111; Ur.broj: 50441-04-02 od 07. 07. 2004. godine i iznosi 30 kn/m²

III Slijedom navedenoga predlaže se Sudu da provede raspravu i donese slijedeću

P r e s u d u

Nalaže se tuženiku da tužiteljici isplati iznos od 2.263.920,00 kn zajedno s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama kao i da nadoknadi tužiteljici parnični trošak, sve u roku od 15 dana.

Trošak:

**ZAMJENIK OPĆINSKOG DRŽAVNOG
ODVJETNIKA**

Josip Brstilo

sl. gl. B. V 05

-op
-trošak u ref.

sl. gl. 20. V 05

Ka 20 XI 05

REPUBLIKA HRVATSKA
 OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
 Ulica grada Vukovara 84

27. 10. 2015
 OPĆINSKI DRŽAVNI ODVJETNIŠTVO
 U ZAGREBU

Poslovni broj LXXVII P-4717/05-59

40

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

OPĆINSKI DRŽAVNI ODVJETNIŠTVO
 U ZAGREBU
 DNEŠNJE 27. 10. 2015
 PRILOG: [] PRILOG: [] PRILOG: []

PRESUDA

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu tog suda Tei Golub kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja REPUBLIKE HRVATSKE, OIB: 52634238587, zastupane po Općinskom državnom odvjetništvu u Zagrebu, Građansko-upravni odjel, protiv tuženika VIADUKT d.d. Zagreb, Kranjčevićeva 2, OIB: 74794390096, zastupanog po punomoćniku Mirku Batarelu, odvjetniku iz Zagreba, radi isplate, nakon održanog ročišta za glavnu raspravu zaključenog dana 10. rujna 2015. godine u prisutnosti punomoćnice tužitelja Marijane Bertović Đurović, zamjenia ODO Zagreb i zz punomoćnika tuženika odvjetnice Vladimire Pirović, dana 27. listopada 2015. godine,

presudio je

I Odbija se tužitelj s tužbenim zahtjevom koji glasi:

„Nalaže se tuženiku da tužitelju isplati iznos od 2.263.920,00 kn zajedno s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, kao i da nadoknadi tužitelju parnični trošak, sve u roku od 15 dana.“

II Nalaže se tužitelju da tuženiku nadoknadi prouzročeni parnični trošak ovog postupka u iznosu 254.587,50 kn, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

Tužitelj u tužbi navodi da je tijekom inspekcijskog nadzora poslovanja tuženika radi eksploatacije mineralnih sirovina u eksploatacijskom polju Ivanec-Zaprešić u južnom dijelu (Srednjak) između karakterističnih profila XI i XII, utvrđena protupravno stečena imovinska korist ostvorena eksploatacijom mineralnih sirovina bez rudarske koncesije za izvođenje rudarskih radova potrebne temeljem Zakona o rudarstvu (NN 35/95). Dalje navodi kako je utvrđena protupravno stečena imovinska korist ostvorena dobivenim i prodanim količinama od 75.464 m² mineralne sirovine u sraslom stanju tehnički građevinski kamen u eksploatacijskom polju Ivenec-Zaprešić, dok je iskopana mineralna sirovina u vlasništvu tužitelja. Cijena nelegalnom eksploatacijom izvađene mineralne sirovine tehničkog građevnog kamena utvrđena je temeljem spisa Ministarstva gospodarstva rada i poduzetništva Klasa:310-01/04-03/85

Urbroj:526-04-04-02 od 30.08.2004. godine upućenog Vladi RH prema zaključku Povjerenstva za imovinu Vlade RH Klasa:940-06/04-10/111, Urbroj:50441-04-02 od 07.07.2004. godine i iznosi 30 kn/m².

Prema navedenom, prema pravnim pravilima stjecanja bez osnove, tužitelj predlaže sudu da naloži tuženiku isplatu iznosa od 2.263.920,00 kn s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, uz naknadu parničnog troška tužitelju.

Podneskom od 27.08.2012. godine tužitelj mijenja pravnu osnovu postavljenog tužbenog zahtjeva na način da tvrdi kako mu je prema istim činjeničnim osnovama tužbe (bespravnom eksploatacijom tehničko-građevnog kamena) nastala šteta u vidu umanjenja imovine tužitelja kao vlasnika rudnog blaga, koju štetu je tuženik dužan nadoknaditi temeljem čl. 154 st. 1 ZOO-a.

Tuženik u odgovoru na tužbu osporava tužbeni zahtjev, te navodi kako je vršio eksploataciju mineralnih sirovina u eksploatacijskom polju Ivanec-Zaprešić na temelju Rješenja Zagrebačke županije, Ureda za gospodarstvo Klasa : UP/I-310-17/00-01/2 od 09.08.2000. godine, kojim mu je odobrenu izvođenje rudarskih radova u eksploatacijskom polju Ivanec.

Prema navedenom rješenju je odobrena eksploatacija na sjevernoj strani polja (toč. 1 rješenja) a pod točkom 2 odobrena je eksploatacija na cijelom polju sukladno Glavnom rudarskom projektu eksploatacije dolomita na kamenolomu Ivanec izrađenom od strane Rudarsko-geološko-naftnog fakulteta iz Zagreba, Dopunskom rudarskom projektu u svrhu sanacije, izrađenom od strane više geotehničke škole iz Varaždina i Dopunskom rudarskom projektu izrađenom od strane Rudrad d.o.o. Zagreb. Navedenim je projektima projektirana eksploatacija mineralne sirovine na cijelom eksploatacijskom polju Ivanec, te slijedi da je istima odobreno izvođenje rudarskih radova, pa su stoga neosnovani navodi tužitelja kako je stečena protupravna imovinska korist.

Opreza radi, tuženik osporava i visinu tužbenog zahtjev te predlaže isti odbiti kao neosnovan uz naknadu parničnog troška tuženiku.

U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u Zapisnik o obavljenom inspeksijskom nadzoru s priloženom dokumentacijom (list 3-9 spisa), zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka (list 12 spisa), rješenje Ureda za gospodarstvo Zagrebačke županije Klasa:UP/I-310-17/00-01/12 Urbroj:238-01-00-10 od 09.08.2000. (list 16-18 spisa), provjereni Glavni rudarski projekt eksploatacije dolomita u kamenolomu Ivanec, dopunski rudarski projekt eksploatacije kamenoloma Ivanec u svrhu sanacije, provjereni Dopunski rudarski projekt eksploatacije tehničkog-građevnog kamena u svrhu sanacije sjeverne strane eksploatacijskog polja Ivanec, situacijske karte eksploatacijskog polja tehničko-građevnog kamena Ivanec sa stanjem rudarskih radova na dan 31.12.2003., 31.12.2004. i 31.12.2005., rješenje o odobrenom eksploatacijskom polju, planove miniranja (list 82-84 spisa), rješenje Povjerenstva za utvrđivanje rezervi mineralnih sirovina od 27.07.2000. (list 88 spisa), rješenje Prekršajnog suda u Zaprešiću poslovni broj G-215/05 od 02.03.2006. (list 89-91 spisa), rješenje ODO Zaprešić broj K-DO-239/05 od 26.04.2007. (list 99-103 spisa) provedeno je vještačenje po Darku Vrljanu, djelatniku Rudarsko-geološko-naftnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Između stranaka nije sporno da je tuženiku odobreno izvođenje radova prema rješenju Ureda za gospodarstvo Zagrebačke županije Klasa:UP/I-310-17/00-01/12 Urbroj:238-01-00-10 od 09.08.2000. godine sukladno provjerenom Glavnom rudarskom projektu eksploatacije dolomita na kamenolomu Ivanec, Dopunskom rudarskom projektu eksploatacije kamenoloma Zaprešički Ivanec u svrhu sanacije i provjerenom Dopunskom rudarskom projektu eksploatacije tehničko-građevnog kamena u svrhu sanacije sjeverne strane eksploatacijskog polja Ivanec Zaprešić.

Sporno je da li su se izvedeni rudarski radovi vršili bez rudarske koncesije za izvođenje rudarskih radova potrebne u smislu čl. 30 st. 1 toč. 2 Zakona o rudarstvu, odnosno da li je osnovana tvrdnja tužitelja kako su se u vrijeme inspeksijskog nadzora rudarski radovi obavljali izvan granice projektirane Dopunskim rudarskim projektom eksploatacije tehničko-građevnog kamena u svrhu sanacije sjeverne strane eksploatacijskog polja Ivanec Zaprešić.

Na sporne je okolnosti provedeno vještačenje po Rudarsko-geološko-naftnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, po imenovanom djelatniku ing. Darku Vrkljanu.

Iz nalaza i mišljenja vještaka (list 50-59 spisa) proizlazi kako je tuženik u razdoblju od 01.04.2004. do 31.12.2004. godine, za koje razdoblje ga tužitelj tereti da je protupravno stekao imovinsku korist eksploatacijom tehničko-građevnog kamena u količini 75 464 m² u sraslom stanju, posjedovao valjani i vrijedeći upravni akt Odobrenje za izvođenje rudarskih radova u eksploatacijskom polju, izdano po nadležnom Uredu za gospodarstvo Zagrebačke županije Klasa:UP/I-310-17/00-01/12 Urbroj:238-01-00-10 od 09.08.2000. godine.

Vještak pojašnjava da je ono što stvara zabunu u rješenju činjenica da je u točki 1. istog navedeno kako je odobreno izvođenje rudarskih radova na sjevernoj strani eksploatacijskog polja Ivanec. Međutim se obuhvat rudarskog zahvata ne može definirati samo riječima već mora biti definiran grafički, ucrtan u rudarske karte i planove, u provjerenoj i odobrenoj (u ono vrijeme revidiranoj) rudarskoj tehničkoj dokumentaciji. Provjerena i odobrena rudarska tehnička dokumentacija (glavni i dopunski rudarski projekti eksploatacije) zapravo su sastavni dio upravnog akta Odobrenje za izvođenje rudarskih radova.

Tako, u točki 2. Odobrenja za izvođenje rudarskih radova izvođenje rudarskih radova odobrava se prema provjerenom Glavnom rudarskom projektu eksploatacije dolomita na kamenolomu Ivanec (RNG fakulteta Zagreb, 1980.), Dopunskom rudarskom projektu eksploatacije kamenoloma Zaprešički Ivanec u svrhu sanacije (RNG fakulteta Zagreb OOPUR Viša geotehnička škola Varaždin, 1988.) i provjerenom Dopunskom rudarskom projektu eksploatacije tehničko-građevnog kamena u svrhu sanacije sjeverne strane eksploatacijskog polja Ivanec Zaprešić (Rudrad d.o.o. Zagreb, 1996.). Pregledom tehničke dokumentacije, provjerenog Glavnog i Dopunskih rudarskih projekata, temeljem kojih je izdano odobrenje za izvođenje rudarskih radova, vještak je ustanovio da su rudarski radovi izvedeni sukladno provjerenom Dopunskom rudarskom projektu eksploatacije tehničko-građevnog kamena u svrhu sanacije sjeverne strane eksploatacijskog polja Ivanec Zaprešić izrađenog od strane Rudrad d.o.o. Zagreb 1996. godine, koji je naveden u točki 2 Odobrenja za izvođenje rudarskih radova kao tehnička dokumentacija prema kojoj se odobreni rudarski radovi izvode. Iako je u naslovu projekta navedeno da se odnosi „u svrhu sanacije sjeverne strane“, točkom 4. projektog zadatka zadano je projektirati „završne elemente kopa cijelog kamenoloma“ te prema takvom

projektnom zadatku obuhvat projekta zahvaća i sjevernu i južnu stranu eksploatacijskog polja.

Sukladno navedenom, vještak navodi kako rudarski radovi nisu izvođeni bez valjane rudarske koncesije, naprotiv da su izvedeni sukladno valjanom i važećem Odobrenju za izvođenje rudarskih radova i sukladno provjerenoj tehničkoj dokumentaciji prema kojoj su i odobreni rudarski radovi.

Naime, rudarski radovi koji su opisani u zahtjevu rudarskog inspektora, odnosno lokacija rudarskih radova „u eksploatacijskom polju Ivenec-Zaprešić i to u južnom dijelu (Srednjak) između karakterističnih profila XI i XII, bušenjem vertikalnih minskih bušotina sa osnovnog platoa kota+214 m“, a ta lokacija je prikazana i u skici minskog polja u dokumentu Plan miniranja o dubinskom bušenju i masovnom miniranju na objektu kamenoloma Ivenec, Viadukt d.d. Zagreb od 16.02.2005., nalazi se unutar projektiranog obuhvata rudarskih radova i projerenom Dopunskom rudarskom projektu eksploatacije tehničko-građevnog kamena u svrhu sanacije sjeverne strane eksploatacijskog polja Ivanec Zaprešić (Rudrad d.o.o. Zagreb, 1996.), odnosno rudarski radovi su izvedeni u suglasju s Odobrenjem za izvođenje rudarskih radova.

Vještak još napominje da se tehničkom dokumentacijom : Glavnim rudarskim projektom eksploatacije dolomita na kamenolomu Ivanec i Dopunskim rudarskim projektom eksploatacije kamenoloma Zaprešićki Ivenec u svrhu sanacije, projektira i obuhvaća eksploatacija isključivo na južnoj strani eksplotacijskog polja (Srednjak). Nadalje, oba projekta su izrađena bez da je prethodno izrađen Elaborat o rezervama i potvrđene bilančne i eksploatacijske rezerve. Tek je Dopunski rudarski projekt eksploatacije tehničko-građevnog kamena u svrhu sanacije sjeverne strane eksploatacijskog polja Ivanec Zaprešić izrađen temeljem Eleborata o rezervama kojim su obračunate i utvrđene rezerve tehničko-građevnog kamena unutar eksploatacijskog polja Ivenec Zaprešić. Tek tada su rezerve potvrđene unutar cijelog eksploatacijskog polja pa su u prirodnom slijedu tehničkom dokumentacijom koja je nakon toga izrađena obuhvaćene kompletne rezerve u eksploatacijskom polju i projektnim rješenjem povezana eksploatacija u sjevernom i južnom dijelu eksploatacijskog polja Ivenec u tehnološkom i prostornom smislu.

Tužena strana nije imala primjedbi na nalaz vještaka, dok je tužitelj podneskom od 04.01.2012. godine nalazu u cijelosti prigovorio. Tužitelj se poziva na zapisnik rudarskog inspektora prema kojem je utvrđeno da je tuženiku rješenjem Gradskog ureda za gospodarstvo Grada Zagreba Klasa:UP/I-310-17/95-01/17 Urbroj:251-04-03-96-17 od 29.03.1996. godine odobreno izvođenje rudarskih radova na eksploatacijskom polju Ivenec Zaprešić. Navedeno je rješenje isteklo jer je dano na rok od 8 godina, a prije isteka rješenja je tuženik još 12.03.2004. godine nadležnom tijelu državne uprave podnio zahtjev za produženje valjanosti rečenog odobrenja za izvođenje rudarskih radova, odnosno rudarske koncesije za izvođenje rudarskih radova, koju do vremena kad je obavljao bespravnu eksploataciju nije ishodio. I dalje tužitelj ustraje kod tvrdnji da je tuženik u vrijeme obavljanja bespravne eksploatacije posjedovao rudarsku koncesiju za izvođenje rudarskih radova na eksploatacijskom polju Ivenec Zaprešić za eksploataciju mineralne sirovine isključivo na sjevernoj strani predmetnog eksploatacijskog polja, a koja je određena u granicama otkopavanja prema Dopunskom rudarskom projektu eksploatacije tehničko-građevnog kamena u svrhu sanacije sjeverne strane eksploatacijskog polja Ivenec Zaprešić, ali radovi na

eksploataciji mineralne sirovine su obavljani izvan granica otkopavanja po ovom dopunskom rudarskom projektu.

Tužitelj predlaže i da vještak dopuni nalaz na način da utvrdi količinu eksploatirane mineralne sirovine tehničko-građevnog kamena u južnom dijelu (Srednjak) eksploatacijskog polja Ivanec Zaprešić, između karakterističnih profila XI i XII u razdoblju od 01.04.2004. do 31.12.2004. godine.

Na ročištu 19.09.2012. godine proveden je dokaz usmenim očitovanjem vještaka, koji ustraje u svemu kod navoda iz pismenog nalaza da je tuženik posjedovao koncesiju za valjano izvođenje radova. Vještak ponavlja kako Dopunski rudarski projekt iz 1996. godine ne obuhvaća samo sjevernu stranu parcele, već i sjevernu i južnu stranu eksploatacijskog polja.

Sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje vještaka kao sastavljen na temelju pravila struke i spisu priložene dokumentacije.

Sud smatra kako je vještak obrazloženo otklonio sve iznesene prigovore tužitelja, a iako je tužitelj u spis dostavio nepravomoćno rješenje Prekršajnog suda u Zaprešiću poslovni broj G-215/05 od 02.03.2006. godine, sud ga nije koristio kao dokaz u postupku jer se ne odnosi na utuženo razdoblje za koje vještak izričito navodi da su radovi koji su ovdje predmet postupka izvedeni unutar obuhvata Dopunskog projekta na koje se poziva rješenje o odobrenju izvođenja radova iz 2000. godine. Vještak osim toga izričito navodi kako Dopunski rudarski projekt iz 1996. godine nije sastavni dio rješenja kojim je tuženiku odobrena koncesija iz 1996. godine (a koje je izdano s rokom važenja od 8 godina) jer se to rješenje poziva na Glavni rudarski projekt eksploatacije dolomita na kamenolomu Ivanec iz 1980. godine i Dopunski rudarski projekt kamenoloma Zaprešićki Ivanec u svrhu sanacije iz 1988. godine.

Iako je tužitelj tražio dopunu nalaza vještaka radi utvrđenja točnih količina eksploatirane mineralne sirovine tehničko-građevnog kamena na lokalitetu Ivenec Zaprešić u vremenskom razdoblju od 01.04.2004. do 28.02.2005. godine, iz dopunskog nalaza vještaka (list 128-130 spisa) proizlazi da se iste ne mogu točno i pouzdano utvrditi, obzirom ne postoji geodetska snimka situacije rudarskih radova na početku i na kraju vremenskog razdoblja za razdoblje za koje je utvrđivanje eksploatiranih količina traži.

Tužitelj je ovakvom utvrđenju vještaka prigovorio smatrajući kako je tražene podatke moguće dobiti iz spisu priložene dokumentacije, te je na ročištu 22.05.2013. godine proveden dokaz dopunskim usmenim očitovanjem vještaka. Vještak navodi kako spisu ne prileže niti planovi miniranja za razdoblje od 01.04.2004. do 31.12.2004. godine, a kada bi oni naknadno i bili dostavljeni u spis, ne bi se moglo točno locirati minsko polje na karti jer ne postoje koordinate. Također isto vrijedi i za drugo razdoblje od 31.12.2004. do 28.02.2005. godine.

Iako je tužitelj ustrajao kod tvrdnji o mogućnosti izračuna točne količine eksploatirane mineralne sirovine, podneskom od 02.08.2013. godine predložio je provođenje dokaza novim vještačenjem na ovu okolnost, no sud je na ročištu 10.09.2015. godine odustao od provođenja tog dokaza smatrajući da je činjenično stanje u postupku u dovoljnoj mjeri utvrđeno i bez provođenja dopunskog vještačenja.

Naime, sud prihvaća u cijelosti osnovni nalaz i mišljenje vještaka ing. Darka Vrkljana ispred Rudarsko-geološko-naftnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu u dijelu u kojem vještak zaključuje kako je tuženik imao valjano Odobrenje za izvođenje rudarskih radova koje prema Zakonu o rudarstvu (NN 35/95) odgovara rudarskoj koncesiji za izvođenje rudarskih radova (nakon 20.12.2001., sukladno izmjenama Zakona o rudarstvu NN 114/01).

Prema navedenom, u postupku je utvrđeno kako tuženik nije protupravno stekao imovinsku korist eksploatacijom mineralne sirovine tehničko-građevnog kamena na lokalitetu Ivanec Zaprešić (u južnom dijelu Srednjak eksploatacijskog polja Zaprešićki Ivanec, između karakterističnih profila XI i XII) u spornom razdoblju od 01.04.2004. do 31.12.2004. a niti u kasnije proširenom razdoblju do 28.02.2005. godine, te time nije niti stekao imovinu tužitelja bez pravne osnove, kako je prvotno utuženo.

S obzirom na kasnije promijenjenu pravnu osnovu tužbe, utvrđeno je i da u konkretnom slučaju ne postoji štetna radnja, jer je tuženik u utuženom periodu vršio eksploataciju mineralne sirovine temeljem važećeg odobrenja odnosno koncesije, te time eksploatacija nije protupravna a ne postoji niti protupravno stečena imovinska korist kako se potražuje tužbom.

Kako nisu ispunjene zakonske pretpostavke za naknadu štete iz čl. 154 ZOO-a, tužbeni zahtjev je odbijen kao neosnovan.

Prema navedenom, nije prihvaćen prijedlog za provođenje dopunskog vještačenja na okolnost točne količine izvađenih mineralnih sirovina, kao pravno neodlučan za ishod spora.

Prema čl. 154 st. 1 ZPP-a tužitelj je dužan tuženiku nadoknaditi parnični trošak zastupanja po punomoćniku odvjetniku prema važećoj Tarifi o nagradama i naknadi za rad odvjetnika (dalje OT) prema vrijednosti predmeta spora naznačenoj u iznosu 2.263.920,00 kn.

Prema Tbr. 9 toč. 1 OT priznat je trošak zastupanja na ročištima 05.05.2008., 03.05.2012., 19.09.2012., 22.05.2013., 02.10.2014. i 10.09.2015. svako u vrijednosti svako 2.263 boda, te prema Tbr. 8 toč. 1 OT trošak sastava podneska od 12.12.2011., 10.12.2012. i 12.09.2013. svaki u vrijednosti 2.263 boda. Ukupno je priznato 20.367 bodova ili 203.670,00 kn, koji je uvećan za 25 % pripadajućeg PDV-a te trošak zastupanja tuženika iznosi 254.587,50 kn, koliko je i dosuđeni iznos.

Tuženiku nije priznat zatraženi trošak sastava odgovora na tužbu jer je tu radnju poduzeo neposredno tuženik (a ne punomoćnik odvjetnik), te za tu radnju nema pravo na naknadu troška zastupanja.

Nije priznat niti trošak sastava podneska od 19.09.2012. godine koji je predan neposredno na toga dana održanom ročištu, budući se na tom ročištu raspravljalo o glavnoj stvari i za njega je trošak odmjeren u punom tarifnom broju, te sud radnju sastava podneska smatra nepotrebnom u parnici prema čl. 155 ZPP-a.

U Zagrebu, 27. listopada 2015. godine

S u d a c:
Tea Golub v.r.

Pouka o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku 15 dana od dana primitka pismenog opravka iste. Žalba se ponosi pismeno putem ovog suda u 4 istovjetna primjerka, a o njoj odlučuje Županijski sud u Zagrebu.

DNA:

- Tužitelju
- Pun. tuženika

Za točnost opravka - ovlaštenu službenik:
Sanja Pejić

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO
U ZAGREBU
Građansko-upravni odjel

Broj: XIII-P-DO-396/05
Zagreb, 24. siječnja 2017.
MV/MC

N/30.1.17.
- kancel. molbu evidentirati
po obrascu
- dat. 1.12.17.
Čauć

Na broj: P-4717/05

OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Ulica grada Vukovara 84

TUŽITELJ: REPUBLIKA HRVATSKA, OIB: 52634238587, zastupana po Općinskom državnom odvjetništvu Zagreb, Građansko-upravni odjel

TUŽENIK: VIADUKT d.d., OIB: 74794390096, Zagreb, Kranjčevićeva 2

REVIZIJA

tužitelja protiv presude i rješenja
Županijskog suda u Zagrebu posl. broj: 14
Gž-4/16-2 od 6. prosinca 2016.

Presudom Županijskog suda u Zagrebu, poslovni broj: 14 Gž-4/16-2 od 6. prosinca 2016. odbijena je žalba tužitelja kao neosnovana i potvrđena presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu, poslovni broj: P-4717/2005-59 od 27. listopada 2015.

Navedenom presudom Općinskog građanskog suda u Zagrebu od 27. listopada 2015. odbijen je tužitelj s tužbenim zahtjevom da mu tuženik isplati iznos od 2.263.920,00 kn s osnove protupravno stečene imovinske koristi ostvarene eksploatacijom mineralnih sirovina bez rudarske koncesije za izvođenje rudarski radova, zajedno s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, uz nadoknadu parničnog troška.

Rješenjem Županijskog suda u Zagrebu, poslovni broj: 14 Gž-4/16-2 od 6. prosinca 2016. odlučeno je o troškovima parničnog postupka na način da je preinačeno rješenje o naknadi parničnog troška sadržano u stavku II. izreke prvostupanjske presude u dijelu u kojem je prihvaćen zahtjev tuženika za naknadu parničnog troška preko dosuđenog iznosa od 212.156,25 kn, te je tuženik odbijen sa zahtjevom za naknadu troška u iznosu od 42.431,25 kn.

Protiv presude i rješenja Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj: 14 Gž-4/16-2 od 6. prosinca 2016. i presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu, poslovni broj: P-4717/2005-59

od 27. listopada 2015., tužitelj u zakonskom roku podnosi reviziju u skladu s odredbom članka 382. stavka 1. Zakona o parničnom postupku, pobijajući prvostupanjsku i drugostupanjsku presudu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava sukladno odredbi članka 353. Zakona o parničnom postupku.

Prvostupanjski sud je počinio bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 1. ZPP-a jer u toku postupka nije primijenio odnosno nepravilno je primijenio pojedine odredbe ZPP-a, što je bilo od utjecaja na donošenje zakonite i pravilne presude, kao i iz članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a jer je izreka presude nerazumljiva, proturječi sama sebi i razlozima presude te o odlučnim činjenicama nema razloga odnosno isti su nejasni i proturječni.

U obrazloženju prvostupanjske presude sud izrijekom navodi koje je sve dokaze u dokaznom postupku proveo da bi potom prilikom donošenja odluke o osnovanosti tužbenog zahtjeva primijenio samo saznanja stečena temeljem nalaza i mišljenja vještaka, dok je ocjena ostalih dokaza za koje sud navodi da ih je proveo, u potpunosti izostala. Nadalje i dokazna ocjena nalaza i mišljenja vještaka, kao dokaza na kojemu se u potpunosti zasniva odluka u ovoj pravnoj stvari, sastoji se u tome da je sadržaj nalaza i mišljenja odnosno očitovanja stalnog sudskog vještaka na istaknute prigovore u cijelosti prenesen u sadržaj presude pri čemu je izostala ocjena tog, za sud, ključnog dokaza, na način da je jasno navedeno koja je od spornih činjenica temeljem nalaza i mišljenja nedvojbeno utvrđena i na koji način. Upravo suprotno, prvostupanjski sud je u razlozima samo paušalno naveo kako je nalaz i mišljenje u cijelosti prihvatio kao sastavljen na temelju pravila struke i spisu priložene dokumentacije.

Ovakvim je postupanjem počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a jer presuda nema razloga odnosno u presudi nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama, kao i povreda iz članka 354. stavka 1. ZPP-a u vezi s člankom 8. ZPP-a te člankom 338. stavkom 4. ZPP-a jer je izostala ocjena dokaza i to kako nalaza i mišljenja vještaka, tako i ostalih dokaza za koje sud navodi da ih je u dokaznom postupku proveo, iako je u razlozima presude ocjena provedenih dokaza izostala.

Nadalje u razlozima prvostupanjske presude ne navodi se niti koja je odredba materijalnog prava primijenjena na utvrđeno činjenično stanje prilikom odlučivanja o osnovanosti tužbenog zahtjeva. Neovisno o tome što je u ovome predmetu za utvrđenje spornih činjenica bilo nužno koristiti stručno znanje vještaka konačnu odluku o osnovanosti tužbenog zahtjeva sud je mogao donijeti tek nakon što je temeljem u postupku provedenih i u presudi ocijenjenih dokaza u potpunosti utvrdio činjenično stanje te na isti potom primijenio normu materijalnog prava kojom je predmetno pravno pitanje regulirano. Obzirom da se razlozi presude svode na iznošenje mišljenja vještaka te da je izostala pravna ocjena spora, jer sud protivno odredbi članka 338. stavka 4. ZPP-a nije u obrazloženju presude posebno naveo koje je odredbe materijalnog prava primijenio to je navedenim postupanjem počinjena bitna povreda iz članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a jer presuda ima nedostatke zbog kojih se ne može ispitati odnosno iz članka 354. stavka 1. u vezi s člankom 8. i člankom 338. stavkom 4. ZPP-a.

Nadalje bitna povreda odredaba postupka počinjena je i tijekom donošenja odluke o prijedlogu tužitelja za provođenjem novog vještačenja. Sud je naime prijedlog tužitelja za provođenjem dokaza novim vještačenjem rješenjem od 02. listopada 2014. godine prihvatio da bi potom rješenjem od 10. rujna 2015. godine navedeno rješenje stavio izvan snage. Obzirom da Zakon o parničnom postupku ne poznaje institut stavljanja rješenja izvan snage,

to je donošenjem spornog rješenja počinjena bitna povreda odredaba postupka. Da je prilikom donošenja sporne odluke došlo do povrede odredaba postupka razvidno je i iz podneska tuženika kojega je tužitelj zaprimio 30. siječnja 2015. godine, a u kojemu tuženik navodi da je uvidom u sudski spis utvrdio kako je stalni sudski vještak Goran Mazija na ime troška predujma za vještačenje zatražio uplatu iznosa od 13.000,00 kn. Iz navedenog proizlazi da je sud započeo parničnu radnju provođenja ovog dokaza jer je očito obavio konzultacije s određenim vještakom koji je, nakon što je očito upoznat s predmetom spora, odredio i iznos predujma, međutim sud tužitelja nije nikada pozvao na platež predujma. Tužitelj napominje i da je nakon primitka navedenog podneska tuženika izvršio uvid u sudski spis te da u istome nije pronašao podatak o tome da bi izabrani vještak zatražio uplatu predujma pa nije jasno na koji je način tuženik utvrdio visinu iznosa predujma koliko u samome spisu o tome nema traga.

Ovakvim je postupanjem počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 1. ZPP-a u vezi s člankom 8., člankom 338. stavkom 4. i člankom 343. stavkom 3. ZPP-a odnosno apsolutno bitna povreda odredaba postupka iz čl. 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a.

Prvosupanjski sud odluku o osnovanosti tužbenog zahtjeva zasniva na utvrđenju da je akt temeljem kojega je tuženik bio ovlašten vršiti eksploataciju mineralnih sirovina u utuženom razdoblju Rješenje Ureda za gospodarstvo Zagrebačke županije od 09. kolovoza 2000. godine. Iako navedeno rješenje očito smatra osnovom temeljem kojega je tuženikovo postupanje utvrdio na zakonu utemeljenim i tužbeni zahtjev u ovome predmetu odbio sud međutim nije izvršio uvid u isto odnosno nije u razlozima iznio ocjenu ovog ključnog dokaza. Nije stoga jasno kako sud cijeni činjenicu da je u dijelu pod točkom 3. Rješenja određeno da je tuženik dužan poštivati odredbe Ugovora o koncesiji za izvođenje rudarskih radova sklopljenog s Gradskim uredom za gospodarstvo grada Zagreba dana 29. ožujka 1996. godine na vrijeme od 8 godina. Temeljem sklopljenog Ugovora je navedeni Gradski ured tuženiku izdao odobrenje za izvođenje radova na južnom dijelu eksploatacijskog polja. Upravo je inspekcijskim nadzorom Državnog inspektorata Republike Hrvatske od dana 09. ožujka 2005. godine utvrđeno da tuženik rudarske radove izvodi iako je rok od osam godina protekao, a iz kojeg je razloga i podnesena tužba u ovome predmetu. Rudarska koncesija za izvođenje rudarskih radova na južnoj strani eksploatacijskog polja tuženiku je produljena nakon što je isti 12. ožujka 2004. godine podnio zahtjev za produljenje valjanosti i to dana 25. studenog 2005. godine rješenjem Ureda državne uprave u Zagrebačkoj županiji Klasa:UP/I-310-17/04-01/6. Tuženik je, međutim tijekom cijele 2004. godine, iako mu je koncesija istekla, nastavio s eksploatacijom na južnoj strani eksploatacijskog polja, nadajući se da će ista biti produžena.

Upravo činjenica da je tuženik 2004. godine podnio zahtjev za produljenje valjanosti rudarske koncesije za izvođenje radova na južnoj strani eksploatacijskog polja ukazuje na činjenicu da je isti bio svjestan da temeljem Rješenja Ureda državne uprave Zagrebačke županije, od 09. kolovoza 2000. godine nije ovlašten vršiti eksploataciju na južnoj već samo na sjevernoj strani eksploatacijskog polja.

Naime, ukoliko je kao nedvojbeno utvrđena činjenica da je spornim rješenjem Ureda za gospodarstvo Zagrebačke županije tuženiku dana koncesija za eksploataciju kako sjeverne, tako i južne strane eksploatacijskog polja tada nije jasno niti iz kojeg razloga je u rješenju uopće navedeno da se isto odnosi na odobrenje za izvođenje radova na sjevernoj strani eksploatacijskog polja. Ukoliko isto odobrenje obuhvaća radove i na južnoj strani eksploatacijskog polja postavlja se pitanje iz kojeg razloga to tada u navedenom rješenju pod

točkom 1. nije navedeno. Činjenica da je u dijelu pod točkom 2. navedeno da se izvođenje radova odobrava prema Glavnom i Dopunskim rudarskim projektima predstavlja samo šire, okvirno određenje temeljem kojega je dozvoljeno izvođenje radova na sjevernoj strani eksploatacijskog polja. Sva odobrenja odnosno koncesije izdane tuženiku vezano uz eksploataciju predmetnog eksploatacijskog polja odobrena su upravo prema provjerenom Glavnom odnosno Dopunskom rudarskom projektu eksploatacije kamenoloma „Ivanec“ Zaprešić. Da je tome tako bio je svjestan i tuženik koji je za eksploataciju južnog dijela predmetnog eksploatacijskog polja ishodio koncesiju međutim koju tijekom većeg dijela 2004. godine, te dijela 2005. godine nije imao, ali je s eksploatacijom svejedno nastavio.

Temeljem odredbe članka 38. Zakona o rudarstvu i članka 27. Pravilnika o sadržaju dugoročnog i godišnjeg programa, te sadržaju rudarskih projekata ("Narodne novine" broj 196/03 i 06/04) Dopunskim rudarskim projektom obrađuju se bitna odstupanja od Glavnog ili Dopunskog rudarskog projekta, uz obrazloženje potrebe izrade dopunskog projekta i prikaz uklanjanja tehničkog rješenja iz dopunskog rudarskog projekta u postojeću provjerenu rudarsku dokumentaciju. S tim u vezi, zapisnikom rudarskog inspektora utvrđeno je da je projektnim zadatkom Dopunskog rudarskog projekta eksploatacije tehničko – građevnog kamena u svrhu sanacije sjeverne strane eksploatacijskog polja Ivanec Zaprešić (Zagreb 1996), određeno da se pri projektiranju uvažava i primjene projektna rješenja iz ranijih rudarskih projekata te da se završne kosine na sjevernoj stvari kopa projektiraju na istim kotama kao što je to projektirano projektnim rješenjima za južnu stranu.

Temeljem navedenog, ne mogu se uzeti u obzir navodi da je narečenim rješenjem Ureda za gospodarstvo zagrebačke županije klasa: UP/I-310-17/00-01/12, urbroj: 238-01-00-10 od 09. kolovoza 2000. godine kojim je tuženiku odobreno izvođenje rudarskih radova na sjevernoj stvari eksploatacijskog polja Ivanec Zaprešić, stekao pravo eksploatacije mineralne sirovine eksploatacijskog polja Ivanec Zaprešić, a što potvrđuje i postupanje tuženika jer je i sam tuženik još 12. ožujka 2004. godine nadležnom tijelu državne uprave podnio zahtjev za produženje valjanosti rješenja klasa: UP/I-310-17/95-01/17, urbroj: 251-04-03-96-17 od 29. ožujka 1996. godine, koje je isteklo jer je dao na rok od 8 godina, radi ishoda rudarske koncesije za izvođenje rudarskih radova prema Glavnom rudarskom projektu eksploatacije dolomita na kamenolomu Ivanec (Zagreb, 1980) i Dopunskom rudarskom projektu eksploatacije kamenoloma Zaprešićki Ivanec u svrhu sanacije (Varaždin, 1988.)

Zapisnikom rudarskog inspektora utvrđeno je da tuženik posjeduje rješenje Ureda za gospodarstvo Zagrebačke županije klasa: UP/I-310-17/00-01/12, urbroj: 238-01-00-10 od 9. kolovoza 2000., kojim je tuženiku odobreno izvođenje rudarskih radova na sjevernoj strani eksploatacijskog polja IVANEC Zaprešić, a prema Glavnom rudarskom projektu eksploatacije dolomita na kamenolomu IVANEC (Zagreb, 1980.), Dopunskom rudarskom projektu eksploatacije kamenoloma Zaprešićki Ivanec u svrhu sanacije (Varaždin, 1988.) i Dopunskom rudarskom projektu eksploatacije tehničko-građevinskog kamena u svrhu sanacije sjeverne strane eksploatacijskog polja IVANEC Zaprešić (Zagreb, 1996.)

Navedenim rješenjem tuženiku je odobreno izvođenje rudarskih radova na sjevernoj strani eksploatacijskog polja IVANEC Zaprešić, a granica eksploatacije projektirana je isključivo Dopunskim rudarskim projektom tehničko-građevinskog kamena u svrhu sanacije sjeverne strane eksploatacijskog polja IVANEC Zaprešić (Zagreb, 1996.), a izvan koje granice su se u vrijeme inspekcijskog nadzora obavljali rudarski radovi, dakle rudarski radovi su se izvodili bez rudarske koncesije za izvođenje rudarskih radova potrebne u smislu članka 30. stavka 1. točke. 2. Zakona o rudarstvu, a što potvrđuje i rješenje Povjerenstva za žalbe

Državnog inspektorata klasa: UP/II-310-09//05-01/21, ur. broj: 556-18-06-02 od 10. veljače 2006. kojim se odbija žalba tuženika uložena na rješenje Državnog inspektorata klasa: UP/I-310-09//05-01/5, urbroj: 556-16-06/03-05-03 od 7. studenog 2005.

Obzirom da je ocjena ovog dokaza odnosno Rješenja Ureda državne uprave Zagrebačke županije od 09. kolovoza 2000. godine od strane suda izostala to nije moguće niti raspravljati o utemeljenosti stava vještaka kako je navedenim Rješenjem dano odobrenje i za izvođenje radova na južnog strani eksploatacijskog polja. Navedenim je postupanjem počinjena bitna povreda odredaba postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a jer o odlučnim činjenicama postoji proturječnost između onoga što se u razlozima prvostupajnske presude navodi o sadržaju isprava i samih tih ispava.

Dakle, razvidno je da je prvostupajnski sud u postupku nepotpuno odnosno pogrešno utvrdio činjenično stanje te je na tako nepotpuno utvrđeno činjenično stanje pogrešno primijenio materijalno pravo. Temeljem uvida u svu dokumentaciju priležecu spisu moguće je utvrditi da su se u postupanju tuženika stekli svi uvjeti da se njegovo postupanje ocjeni kao protupravna eksploatacija obzirom da je ista vršena bez valjane dokumentacije jer je u trenutku eksploatacije tuženik raspolagao koncesijom samo za dio, ali ne i za cijelo eksploatacijsko polje.

Imajući u vidu navedeno tužitelj smatra da je njegov zahtjev u cijelosti osnovan, da ga je prvostupajnski odnosno drugostupajnski sud trebao usvojiti stoga se osporava i odluka o trošku parničnog postupka.

Stoga se predlaže Vrhovnom sudu Republike Hrvatske ukine drugostupajnsku presudu i rješenje, te prvostupajnsku presudu i predmet vrati prvostupajnskom sudu na ponovni postupak.

ZAMJENIK OPĆINSKE DRŽAVNE
ODVJETNICE

Mario Vlajčić

M

*no obla
to od strane
marija vlajčić
ref. XIII
29.1.17*

24-01-2017

M

7. 02. 2017

OPĆINSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO U ZAGREBU		
2. GRAĐANSKO-UPRAVNI ODJEL		
PRIMLJENO: 17-02-2017		
BR.:	PRILEGA:	VRIJEDNOST:

Na broj: P- 4717/2005

1

P-10-396/05

OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU		
7 PRIMLJENO		
REPOS. POČETAK	13-02-2017	etično prepor.
prim.		pril. kn

OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU

ZAGREB

Tužitelj: **REPUBLIKA HRVATSKA** zastupana po ODO Zagreb

Tuženik: **VIADUKT d.d.** Zagreb, Kranjčevićeva 2, zastupan po: **MIRKO BATARELO**

Vps: 2.263.92 kuna

ODVJETNIK
MIRKO BATARELO
Z. A. G. S. B. H. Ljudevita Gaja 57/H
Tel: 48 12 456, Fax: 48 12 459

ODGOVOR NA REVIZIJU

Tuženik je zaprimio reviziju tužitelja izjavljenu protiv presude i rješenja Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj Gž-4/16 od 06. prosinca 2016. godine, a kojom pobija prvostupanjsku i drugostupanjsku presudu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, time da tužitelj u razlozima revizije ističe i bitne povrede odredaba parničnog postupka počinjene u prvostupanjskoj presudi.

Tuženik na izjavljenu reviziju tužitelja daje odgovor kako slijedi.

Revizija tužitelja nije osnovana zbog čega tuženik predlaže da Vrhovni sud Republike Hrvatske istu odbije kao neosnovanu.

Prije svega tuženik ističe da tužitelj reviziju ulaže zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, a zbog koji razloga reviziju nije dopušteno izjavljivati.

Revident reviziji ulaže i zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354 st. 1 ZPP-a, a u svezi članka 8. ZPP-a, koju je počinio prvostupanjski sud, iako se revizija zbog opisane bitne povrede može uložiti samo ako je ona učinjena u postupku pred drugostupanjskim sudom na što se revizija ne poziva.

Zbog navedenog revizija tužitelja u ovom djelu nije dozvoljena.

Nadalje, neosnovano revident ističe da je u postupku počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354 st. 2 tč.11. iz razloga što presuda nema razloge odnosno što u istoj nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama te zato što je izostala pravna ocjena spora sve po sudu prvoga stupnja.

Prvostupanjski sud nije počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka kako to ističe revident jer je sud, prilikom donošenja svoje odluke proveo analizu svih provedenih dokaza, svoju odluku utemeljio na svim provedenim dokazima i za to dao valjano obrazloženje.

Isto tako prvostupanjski sud je tužitelja odbio s tužbenim zahtjevom temeljem odredbe članka 154 st.1 ZOO-a te za to dao valjano obrazloženje pa ne stoji ni revizijski razloga da je u prvostupanjskoj presudi izostala pravna ocjena spora pa de je time počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka.

Iako u reviziji nije dopušteno isticati bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz članka 354. st.1 ZPP-a počinjenu tijekom prvostupanjskog postupka, tuženik usprkos tomu ističe da prvostupanjski sud nije počinio takovu povredu odredaba parničnog postupka stavljajući izvan snage rješenje o određivanju novog vještačenje, jer je sud ovlašten svoje rješenje staviti izvan snage uz primjenu članka 311.st. 4. i 220 .st. 1. i 2. ZPP-a, pa nije ostvarena ni ova bitna povreda.

Potpuno neosnovano revident dalje zaključuje da tuženik nije imao valjanu koncesiju ili odobrenje za eksploataciju kamena u utuženom periodu pozivom na činjenicu da je tuženik naknadno tražio produljenje roka iz rješenja donesenog u ožujku 1996. godine, a koje rješenje je izdano na rok od 8 godina, jer je tuženik Viadukt d.d. u utuženom periodu posjedovao valjanu koncesiju za izvođenje rudarskih radova na eksploatacijskom polju Ivanec Zaprešić, a to je valjani upravni akt- Odobrenje za izvođenje rudarskih radova od 09.kolovoza 2000. godine, na temelju kojega je tuženik bio ovlašten vršiti eksploataciju na sjevernoj i južnoj strani eksploatacijskog polja koju je vršio s odobrenom rudarskom projektnom dokumentacijom.

Stoga zahtjev za produženjem rješenja iz 1996. godine nikako ne anulira valjanost odobrenja koje je tuženik imao za eksploataciju, a to je gore navedeni upravni akt, koji je izdan po ranijim propisima i koji je po novom Zakonu o rudarstvu izjednačen s koncesijom.

Stoga se neosnovano revident poziva na to da je prvostupanjski sud bio dužan cijeniti činjenicu podnošenja zahtjeva za produženjem rješenja iz 1996. godine u svjetlu važenja odobrenja za eksploataciju dobivenog rješenjem iz 2000. godine.

Sud je u postupku pravilno utvrdio da je tuženik imao pravo eksploatirati u utuženom periodu mineralnu sirovinu na predmetnom eksploatacijskom polju pozivom na nalaz i mišljenje vještaka ing. Darka Vrkljana ispred Rudarsko-geološko-naftnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu koji nalaz i mišljenje je stručan i nepristran u skladu sa spisom priležećom dokumentacijom.

Imenovani vještak je u svom pisanom nalazi u mišljenju, dopuni istoga i usmenom očitovanju na raspravi jasno i u skladu s pravilima struke naveo:

- da je tuženik Viadukt d.d. u utuženom periodu posjedovao valjanu koncesiju za izvođenje rudarskih radova na eksploatacijskom polju Ivanec Zaprešić, a to je valjani upravni akt- Odobrenje za izvođenje rudarskih radova od 09.kolovoza 2000. godine, na temelju kojega je tuženik bio ovlašten vršiti eksploataciju na sjevernoj i južnoj strani eksploatacijskog polja koju je vršio s odobrenom rudarskom projektnom dokumentacijom.

- da tuženik u navedenom periodu nije protupravno eksploatirao kamen na predmetnom eksploatacijskom polju i da radove nije obavljao izvan obuhvata revidiranog Dopunskog rudarskog projekta.

Vještak je u svom vještvu obrazložio i to zbog čega se predmetno Odobrenje odnosno Koncesija odnosi i na juži i na sjeverni dio kamenoloma, te je naveo i da tuženik nije bio u obvezi tražiti produljenje rješenja iz 1996. godine.

Sve ovo proizlazi i iz nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka dipl.ing.rud. Jerka Nuića koje je tuženik dostavio u spis.

Tuženik je istica u postupku i to da je upisan u jedinstveni registar koncesije i o tome je tuženik dostavio dokaz- RegistarSKI list iz kojega proizlazi da je koncesija odobrena temeljem rješenja od 09.08.2000. godine, da je istek koncesije 09.08.2099. godine te iznos naknade koju je tuženik dužan godišnje plaćati.

Tuženik ovim nadalje ističe da je Odobrenje za eksploataciju istom izdano temeljem odredbe članka 42.Zakona o rudarstvu (pročišćeni tekst N.N. br. 35/95) pa pozivi tužitelja na odredbe Zakona o rudarstvu koji su kasnije stupili na snagu ovdje su pravo neodlučni jer novi propisi ne utječu na valjanost ovog Odobrenja odnosno na pravo tuženika da vrši eksploataciju mineralne sirovine temeljem Odobrenja kao stečenog prava.

Ukoliko je temeljem novih propisa potrebno izvršiti zamjenu Odobrenja za Koncesiju ili sačiniti Ugovor o koncesiji onda je to obveza javnopravnih tijela koji ex off mora pozvati rudarskog subjekta na dostavu rudarske dokumentacije na temelju koje će se staro odobrenje zamijeniti za novo rješenje pa prema tome u sklopu toga sačiniti i Ugovor o koncesiji i provesti druge potrebne radnje u svrhu usklađenja postojećih odobrenja, kao koncesija sui generis, sa novom zakonskom regulativom.

Nova zakonska rješenja ne mogu umanjivati ranije stečena prava rudarskih subjekata pa navodi tužitelja da je tuženik obavljao rudarske radove bez Ugovora o koncesiji ili upisa u registar ili nekih drugih zahtjeva koje nije predviđao zakon koji je bio na snazi u trenutku stjecanja prava na eksploataciju, nisu odlučni niti pravno osnovani.

Tuženik u prilogu dostavlja Dopis DORH-a od 31.svibnja 2016. godine.

Kako nižestupanjski sudovi nisu počinili bitnu povredu odredaba parničnog postupka te kako su svoje odluke utemeljili na pravilno i potpuno utvrđenim odlučnim činjenicama uz pravilnu primjenu materijalnog prava to tuženik predlaže da Vrhovni sud Republike Hrvatske reviziju tužitelja odbije kao neosnovanu te da tužitelju naloži da tuženiku plati trošak odgovora na reviziju prema dole navedenoj specifikaciji.

U Zagrebu, 13.siječnja 2017.

Prilog: Dopis DORH-a

Trošak tuženika:
Sastav odgovora na žalbu -----22.630,00 kuna
+ 25% pdv -----5.657,50 kuna
Ukupno. -----28.287,50 kuna
+ 5.000 kuna sudska pristojba

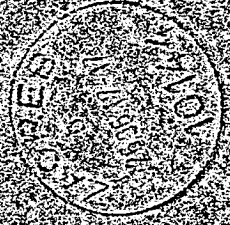
Viadukt, d.d. po:
ODVJETNIK
MIRO BATARELO
ZAGREB, Gajeva 57/III
Tel: 01-42-454, Mob: 093 017/896

ODJEL

10.25/17-6

AR

POSTALNA PLACENA HR
UPOŠTAVLJENJE
10 000 ZAGREB

FINANCIJSKA AGENCIJA
ODJEL PISARNICE ZAGREB

27. 05. 2017

PREŠTUPČINE NAODBE
PRIVATNI TOČENIŠTA PESTE

HR HR

FINANCIJSKA AGENCIJA

ul. grada Vukovina 70

10000 Zagreb

